

SYSSELSÄTTNINGSSTÖDENS SYSSELSÄTTNINGSEFFEKTER

För sysselsättningsstöd användes år 2004 ca 260 miljoner euro. Avsikten med stöden är att främja de arbetslösas tillgång till arbete och att förhindra marginalisering från arbetslivet. Med revisionen har utvärderats hurdana sysselsättningseffekter stöden har haft, hur uppföljningen av stödets effekter har ordnats och hurdana åtgärder som har vidtagits inom förvaltningen i syfte att förstärka effekterna.

Enligt observationerna vid revisionen varierar effekterna av stöden på sysselsättningen efter åtgärden beroende på det, om personen har varit sysselsatt hos en offentlig eller en enskild arbetsgivare. De som sysselsatts hos staten eller kommunerna har inte efter åtgärden fått arbete desto lättare än andra arbetslösa. Däremot har sysselsättning hos en enskild arbetsgivare förbättrat personens möjligheter att få arbete. Den bästa sysselsättningseffekten har uppnåtts med startpenning.

Arbetsministeriet följer upp effekterna av arbetskraftspolitiska åtgärder genom att mäta andelen för personer som förblir arbetslösa av dem som varit föremål för en åtgärd. Den mätare som beskriver åtgärdens bruttoeffekt är emellertid bristfällig och användningen av den borde upphöra. Revisionsverket anser att arbetsförvaltningen också borde utveckla mätare med vilka marginaliseringen och förebyggandet av den kunde följas upp mera systematiskt än för närvarande.

Inom arbetsförvaltningen har genomförts nya åtgärder, med vilka man har velat förbättra stödets effekter. Åtgärderna har gått i rätt riktning och de bör genomföras också i fortsättningen. Effekterna kan främjas också med en ändrad inriktning av stöden. Ifall man önskar stöda sysselsättning av de arbetslösa som befinner sig i den svagaste ställningen, måste man acceptera att stöden har svaga sysselsättningseffekter. Sådana beslut förutsätter emellertid avgöranden på lagstiftningens nivå.